

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Pardubicích rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Jaroslavou Sádovskou jako samosoudkyní ve věci žalobkyně **XXX**, nar. **XXX**, bytem **XXX**, zast. ustanovenou zástupkyní JUDr. Evou Frélichovou, advokátkou se sídlem Znojmo, Kollárova 3 proti žalovaným **1. ČSOB Pojišťovně, a.s., členu holdingu ČSOB**, se sídlem Masarykovo nám. 1458, Pardubice, IČ: 45534306, **2. ČSOB Leasing, a.s.**, se sídlem Praha 4, Na Pankráci 310/60, IČ 63998980, *o zaplacení částky 389.000,- Kč s příslušenstvím,*

t a k t o :

- I. Žalobní návrh, aby žalovaní byli povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni částku 389.000,- Kč se zákonným úrokem z prodlení ode dne podání žaloby do zaplacení, s e z a m í t á .**
- II. Účastníkům se náhrada nákladů řízení nepřiznává.**
- III. Ustanovené zástupkyni žalobkyně JUDr. Evě Frélichové se přiznává odměna a hotové výdaje za zastupování žalobkyně ve výši 69.875,- Kč, která bude vyplacena z rozpočtových prostředků České republiky – Okresního soudu v Pardubicích.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhala žalobním návrhem podaným dnem 22.7.2013 po prvé žalované zaplacení částky 389.000,- Kč. Uvedla, že v únoru 2009 jí bylo odcizeno osobní vozidlo značky **XXX**, reg. značky **XXX**, škoda na odcizeném vozidle byla způsobena úmyslným jednáním jejího **XXX XXX**. Vozidlo bylo pojištěno, žalovaná pojišťovna jí však odmítla vyplatit pojistné plnění, neboť vozidlo odcizila osoba žijící s ní ve společné domácnosti, což se však nezakládalo na pravdě. Následně prostřednictvím ustanovené zástupkyně rozšířila žalobní návrh o vedlejšího účastníka **ČSOB Leasing, a.s.** a v doplněné žalobě uvedla, že jako leasingový dlužník a nájemce uvedeného vozidla uzavřela dne 28.1.2008 s vedlejším

účastníkem leasingovou smlouvu č. XXX. Na kupní cenu předmětného vozidla, která činila 389.000,- Kč, zaplatila pouze tzv. akontační podíl v částce 38.900,- Kč. Žalovaná ČSOB Pojišťovna, a.s. uzavřela prostřednictvím vedlejšího účastníka ČSOB Leasing, a.s. na předmět leasingu pojistnou smlouvu, tzv. hromadnou pojistnou smlouvu č. XXX. Tato byla uzavřena mezi žalovanou jako hromadným pojistníkem a vedlejším účastníkem jako pojistitelem, a to jak ohledně havarijního pojištění, tak i pojištění odpovědnosti za způsobenou škodu, a to s účinností smlouvy od 28.1.2008. Předmětem pojištění bylo rovněž plnění pojišťovny v případě odcizení vozidla. K pojištění vozidla se dodatkem č. 1 k leasingové smlouvě připojila jako leasingový pojistník osoba platící pojištění také žalobkyně a od tohoto data platila pojistné ve výši 1.786,68 Kč. Platila nejen pojistné, ale i leasingové splátky, jak bylo ve smlouvě ujednáno. XXX. Jmenovaný se zmocnil předmětného vozidla, aniž o tom věděla a dala souhlas k jeho použití, toto dal do zástavy a peníze, které obdržel, si ponechal pro svoji potřebu, takže zástava (auto) propadla zástavnímu věřiteli. XXX byl kromě jiného i za toto jednání pravomocně odsouzen a rozsudkem byl zavázán nahradit jí celkovou škodu 374.879,- Kč. Ve zbytku byla odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Písemně vyzvala žalovanou k plnění pojistného za odcizení vozidla, žalovaná však nárok neuznala a pojistné jí nevyplatila s tím, že na škodní události se podílelo její spoluzavinění, když p. XXX umožnila odcizení vozidla a neučinila taková opatření, aby k odcizení nedošlo. Výklad žalované ohledně této výluky z pojištění považuje za absurdní a v rozporu se zákonem, neboť poměry žalobkyně byly žalovanou posuzovány podle nevěrohodného prohlášení osoby (XXX), která byla pravomocně odsouzena pro trestný čin krádeže právě ohledně předmětu pojištění. Má za to, že žalovaná ani vedlejší účastník nesplnili svoji povinnost, kterou smlouvou převzali. Žalovaná nesplnila povinnosti vyplatit pojistné plnění za odcizení vozidla v souladu s ujednáním o pojistné smlouvě a vedlejší účastník se řádně nedomáhal svých práv ohledně zaplacení tohoto pojistného plnění z titulu uzavřené pojistné smlouvy, čímž svoji nečinností žalobkyni způsobili škodu v rozsahu obvyklé hodnoty odcizeného vozidla, za níž společně odpovídají.

Žalovaná - ČSOB Pojišťovna, a.s. - nespороvala, že byla žalobkyní telefonicky kontaktována a byla jí oznámena škodná událost, tj. odcizení předmětného vozidla. Na základě tohoto oznámení věc šetřila, ale došla k závěru, že není v daném případě možno vyplatit pojistné plnění, zejména s odkazem na výluky uvedené v čl. V. odst. 1 písm. n) Všeobecných pojistných podmínek HA 2006, když pojištění se nevztahuje na škody vzniklé úmyslným jednáním pojistníka, pojištěného, oprávněné osoby, nebo oprávněného uživatele vozidla včetně osob žijících s nimi ve společné domácnosti. Ze strany žalobkyně byl porušen čl. III. odst. 1 písm. c) Všeobecných pojistných podmínek OC 2005, kterým bylo žalobkyni uloženo dbát na to, aby škodná událost nenastala. Z důvodů této výluky z pojištění nebylo pojistné proplaceno. Poukázala na to, že soužití žalobkyně s p. XXX neposuzovala pouze z jeho čestného prohlášení, ale i z jiných dokumentů, které byly v průběhu šetření shromážděny, zejména z dokumentů orgánů činných v trestním řízení, v nichž žalobkyně sama uvedla, že s p. XXX XXX a během měsíce února 2009 jí odcizil z jejich společně užívaného bytu nejprve různé šperky a následně i auto. Chování žalobkyně po dobu XXX před vznikem škodné události tak bylo v zásadním rozporu s povinností stanovenou v čl. III. odst. 1 písm. c) VPP – OC 2005, což bylo příčinou vzniku škodné události. Žalovaná rovněž vznesla námitku promlčení práva na pojistné plnění, neboť ke škodě došlo v únoru 2009 a žaloba byla podána až 25.11.2013, rovněž tak byla vznesena námitka promlčení práva na náhradu škody.

V průběhu řízení označila žalobkyně dosavadního vedlejšího účastníka, tj. ČSOB Leasing, a.s. (dále jen ČSOBL) jako druhého žalovaného, který rovněž navrhl zamítnutí

žalobního návrhu. Poukázal zejména na to, že žalobkyně není v řízení o výplatu pojistného plnění aktivně věcně legitimována. Potvrdil, že žalobkyně uzavřela s ČSOBL smlouvu o úvěru č. XXX dne 28.1.2008, jejímž předmětem bylo poskytnutí úvěru ve výši 350.100,- Kč na financování předmětného osobního automobilu. Součástí této smlouvy tvořily i Všeobecné smluvní podmínky ČSOBL pro poskytování úvěru. Předmět financování byl pojištěn na základě hromadné pojistné smlouvy č. XXX na dobu od 28.1.2008 do 27.1.2014, uzavřené mezi ČSOBL jako pojistníkem a pojišťovnou ČSOB Pojišťovna a.s. Celková výše pojistného byla přepočtena na jednotlivé splátky a tyto byly žalobkyni přeúčtovány v pravidelné měsíční splátce. Rovněž potvrdil, že žalobkyní byl dne 15.4.2009 informován o škodné události tj. odcizení vozidla. Poskytl tak prvě žalované potřebnou součinnost, ale výsledek šetření závisel na jejím posouzení. Škoda žalobkyni nevznikla jednáním či nečinností ČSOBL, ale trestným činem XXX. Otázka výplaty pojistného závisela na posouzení žalované pojišťovny. Má tak za to, že v daném sporu není ani pasivně legitimována.

Oba žalovaní tak navrhli zamítnutí žalobního návrhu prvotně s odkazem na to, že na straně žalobkyně je nedostatek aktivní legitimace ohledně nároku na výplatu pojistného plnění. Poukázali na to, že hromadná pojistná smlouva byla uzavřena pouze mezi žalovanými s tím, že konkrétní předmět financování bude pojištěn v rámci této pojistné smlouvy. Oprávněným k výplatě pojistného plnění by byl pouze ČSOB Leasing, a.s., který by byl zároveň v opodstatněných důvodech i legitimovaný k podání žaloby vůči prvě žalované. O způsobu řešení pojistné události byl vyrozuměn, ale s odkazem na závěry trestního řízení vedeného proti XXX nepovažoval za důvodné a právně opodstatněné podat proti první žalované žalobu, kterou by se domáhal výplaty pojistného plnění. Výsledky trestního řízení jasně potvrzovaly skutečnost, že pachatel trestného činu p. XXX byl osobou XXX a žalobkyně nedostatečně zajistila vozidlo před jeho odcizením. Rovněž vznesli i námitku promlčení, neboť žaloba byla podána opožděně. Pokud žalobkyně požadovala náhradu škody po žalovaných, mají za to, že nebyla prokázána příčinná souvislost mezi uplatňovanou škodou a protiprávním jednáním žalovaných. Tuto je žalobkyně oprávněna vymáhat po viníkovi, tj. po p. XXX a v trestním řízení jí byl již nárok na náhradu škody za odcizené auto ve výši 280.000,- Kč přiznán.

Ze smlouvy o úvěru č. XXX měl soud zjištěno, že žalobkyně uzavřela se společností ČSOB Leasing, a.s. smlouvu o úvěru na částku 350.210,- Kč dne 28.1.2008 s čerpáním téhož dne. Předmětem financování bylo XXX, kupní cena vozidla činila 389.000,- Kč a s tím, že předmět financování bude pojištěn na základě pojistné smlouvy mezi ČSOBL a zvolenou pojišťovnou, tou byla zvolena ČSOB Pojišťovna, a.s. Nedílnou součástí smlouvy o úvěru byly i Všeobecné smluvní podmínky pro poskytování úvěru, se kterými byl zákazník seznámen. Smlouva byla podepsána účastníky dne 28.1.2008, když druhý žalovaný byl zastoupen společností Cars Trade M&M s.r.o., na základě písemného zmocnění, žalobkyně smlouvu podepisovala sama. Téhož dne byla uzavřena i příloha č. 1 ke smlouvě o úvěru, která byla rovněž žalobkyní podepsána. V ní žalobkyně kromě jiného potvrdila, že současně s touto přílohou převzala a byla seznámena s podmínkami havarijního pojištění vozidla, všeobecnými pojistnými podmínkami VPP OC 2005 obecná část, pojištění vozidel VPP HA 2006 zvláštní část a zavázala se touto přílohou a uvedenými podmínkami řídit. Všeobecné smluvní podmínky ČSOB Leasing, a.s. pro poskytování úvěru byly žalobkyní podepsány 28.1.2008 a jednalo se o podmínky ke smlouvě o úvěru č. XXX.

Z pojistné smlouvy č. XXX vplynulo, že tato byla uzavřena mezi ČSOB Pojišťovnou, a.s. členem holdingu ČSOB a ČSOB Leasing, a.s. dne 30.6.2005. Zde je uvedena specifikace pojmů, kdy pojištěným se v rámci této pojistné smlouvy uzavřené mezi pojistitelem a

pojistníkem rozumí osoba, se kterou pojistník uzavřel příslušenou zákaznickou smlouvu na poskytnutí financování předmětu financování a v čl. VI. je upraveno pojistné plnění a jeho splatnost s tím, že se ujednává, že oprávněnou osobou, tedy osobou, které v případě jakékoliv pojistné události vzniká právo na pojistné plnění, je pojistník a pojistitel všechna pojistná plnění poskytne pojistníkovi a pojistník se zavazuje seznámit pojištěného s pojištěním sjednaným touto pojistnou smlouvou, zejména s tím, že právo na pojistné plnění ze sjednaných pojištění vzniká pojistníkovi.

Dle čl. I. rámcové smlouvy je pojištěným osoba, s níž pojistník uzavřel příslušnou zákaznickou smlouvu na poskytnutí financování předmětu (smlouva o úvěru). V daném případě bylo předmětem financování ojeté vozidlo zn. XXX a financování jeho koupě bylo zajištěno smlouvou o úvěru č. XXX, která byla uzavřena mezi žalobkyní a 2. žalovaným. Vlastníkem vozidla byla od počátku žalobkyně, nikoliv 2. žalovaný, tento pouze poskytl žalobkyni finanční prostředky na koupi vozidla. Žalobkyně byla seznámena s obsahem pojistné smlouvy, souhlasila s výplatou pojistného plnění ve prospěch 2. žalovaného. Za daného stavu tak mohl po žalované požadovat výplatu pojistného plnění pouze 2. žalovaný.

Písemností ze dne 2.7.2009 sdělila první žalovaná jak žalobkyni tak a i druhému žalovanému, že uvedenou škodnou událost odkládá bez pojistného plnění, protože šetřením bylo zjištěno, že způsobená škoda na odcizeném vozidle byla provedena úmyslným jednáním p. XXX, žijících ve společné domácnosti a dle Všeobecných pojistných podmínek HA 2006 čl. IV. odst. 1 n) je tento způsob odcizení zahrnut do výluk z pojištění.

Z rozsudku Městského soudu v Brně sp. zn. 91 T 142/2009 ze dne 26.10.2009 vyplynulo, že XXX byl uznán vinným, že kromě jiného, v přesně nezjištěný den v únoru 2009 bez svolení uživatelky a majitelky vozidla XXX za užití klíče, který měl k dispozici, odcizil v místě bydliště na ul. XXX osobní automobil XXX, který byl následně dne 28.2.2009 za použití padělané plné moci majitelky vozidla, zastaven XXX. Zástava nebyla vyplacena a zinkasované peníze použil p. XXX pro svoji potřebu a poškozené XXX způsobil škodu ve výši 280.000,- Kč. V tomto trestním řízení žalobkyně jako svědkyně uvedla, že XXX.

Z protokolu o trestním oznámení, které podávala sama žalobkyně u Policie ČR, obvodní oddělení Znojmo dne 14.4.2009 bylo zjištěno, že do tohoto protokolu uvedla, že s XXX žili jako XXX. Postupně začala zjišťovat, že se jí z bytu ztrácejí věci. Jmenovaný jí sdělil, že věci dal do zastavárny a slíbil, že vše vrátí, proto věc dále neřešila. Následně si p. XXX vzal její osobní vozidlo zn. XXX, s nímž odjel z místa jejich společného pobytu a na dotazy jí sdělil, že se auto rozbilo, proto ho ponechal v práci, kde mu ho známý opraví. Opakovaně se vymlouval, že vozidlo ještě není opravené a až později se dozvěděla, že auto bylo dáno do zástavy, a to na základě padělané plné moci, neboť tuto nevystavila ani nepodepsala. Potvrdila, že p. XXX si občas vozidlo půjčoval, ale vždy s jejím souhlasem, který však v tomto případě neměl.

Podle ustanovení § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, účinný od 1. 1. 2014, je nutno věc posuzovat podle dosavadních právních předpisů, tedy podle zákona č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě (dále jen „zákon č. 37/2004 Sb.“), a zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, účinný do 31. 12. 2013 (dále jen „obč. zák.“).

Podle § 2 zákona č. 37/2004 Sb. je pojistná smlouva smlouvou o finančních službách, ve které se pojistitel zavazuje v případě vzniku nahodilé události poskytnout ve sjednaném rozsahu plnění a pojistník se zavazuje platit pojistiteli pojistné.

Podle § 3 písm. b) zákona č. 37/2004 Sb. je pojistnou událostí nahodilá skutečnost blíže označená v pojistné smlouvě nebo ve zvláštním právním předpisu, na který se pojistná smlouva odvolává, se kterou je spojen vznik povinnosti pojistitele poskytnout pojistné plnění.

Podle § 3 písm. g) zákona č. 37/2004 Sb. je pojistníkem osoba, která s pojistitelem uzavřela pojistnou smlouvu. Podle § 3 písm. h) zákona č. 37/2004 Sb. je pojištěným osoba, u které se na život, zdraví, majetek, odpovědnost za škodu nebo jiné hodnoty pojistného zájmu soukromé pojištění vztahuje. Podle § 3 písm. i) zákona č. 37/2004 Sb. je oprávněnou osobou osoba, které v důsledku pojistné události vznikne právo na pojistné plnění.

Podle ust. § 10 zákona o pojistné smlouvě pojistník může uzavřít pojistnou smlouvu na pojistné riziko pojištěného, který je osobou odlišnou od pojistníka (dále jen „pojištění cizího pojistného rizika“) (odst. 1); pojistník je povinen seznámit pojištěného s obsahem pojistné smlouvy týkající se pojištění jeho pojistného rizika (odst. 2); právo na pojistné plnění může pojistník uplatnit pouze tehdy, jestliže prokáže splnění povinnosti podle odst. 2 a jestliže prokáže, že mu byl k přijetí pojistného plnění dán souhlas pojištěného, popřípadě zákonného zástupce takové osoby, není-li zákonným zástupcem pojistník sám (odst. 3).

Po provedeném dokazování a za aplikace shora citovaných zákonných ustanovení dospěl soud k následujícím skutkovým a právním závěrům.

V daném případě je nepochybné, že se žalobkyně prvotně domáhala pojistného plnění z titulu shora označené úvěrové smlouvy, v rámci jejího ujednání se za účelem zajištění jí druhou žalovanou poskytnutého úvěru stala pojištěnou, (mimo jiné i pro případ odcizení auta), přistoupila k tzv. rámcové pojistné smlouvě, jejíž nedílnou součástí byly též Všeobecné pojistné podmínky pro skupinové pojištění, uzavřené mezi ČSOBL, a.s. (pojistník) a ČSOB Pojišťovnou, a.s. (pojistitel). Jednalo se o pojištění cizího pojistného rizika dle shora citovaného ustanovení § 10 zákona o pojistné smlouvě. Vzhledem k tomu, že se v prvotním případě jednalo o nárok na pojistné plnění, bylo třeba zkoumat, kdo je dle smluvních ujednání účastníků shora uvedeného pojistného vztahu osobou oprávněnou k přijetí pojistného plnění, tedy zda má v daném případě žalobkyně aktivní legitimaci k vedení sporu, tak i případný nárok na pojistné.

Z předložených listin soud dovodil nedostatek aktivní věcné legitimace žalobkyně ohledně nároku na pojistné plnění. Z ustanovení čl. VI. odst. 1 hromadné (rámcové) pojistné smlouvy č. XXX ze dne 30. 6. 2005 (viz č. l. 112 spisu), uzavřené žalovanou ČSOB Pojišťovnou, a. s., členem holdingu ČSOB, jako pojistitelem, a ČSOBL, a. s., jako pojistníkem, ve spojení s přílohou č. 1 ke smlouvě o úvěru č. XXX ze dne 28. 1. 2008, se podává, že právo na pojistné plnění, a to i odchylně od všeobecných a doplňkových pojistných podmínek pojistitele, má pouze pojistník, tedy druhý žalovaný ČSOBL, a. s. Tomuto subjektu u jakékoli pojistné události proto vznikne právo na pojistné plnění, pokud na takový stav nedopadá výluka z pojistného vztahu, nebo není-li dán jiný důvod pro neposkytnutí pojistného plnění.

Žalobkyně nebyla pojistníkem, tím byl druhý žalovaný – ČSOBL, a.s., proto nemá právo na výplatu pojistného plnění a aktivní legitimaci k vedení tohoto sporu. I kdyby žalobkyně se shora odkazovanou hromadnou, resp. rámcovou pojistnou smlouvou č. XXX neseznámila, jak tvrdí, neměnilo by to nic na právním důsledku, kdy právo na pojistné plnění podle relevantního ustanovení pojistné smlouvy má jen pojistník. Žalobkyně ovšem podepsala

mimo jiné i přílohu č. 1 ke smlouvě o úvěru č. XXX, ve které je na hromadnou pojistnou smlouvu č. XXX, která má pro posuzovanou věc rozhodný význam, odkazováno. Pokud tedy žalobkyně seznámení s danou pojistnou smlouvou sporovala, jednalo se o ryze účelové tvrzení. V řízení také vyplynulo, že žalobkyně informovala druhého žalovaného ČSOBL, a.s. o škodné události, tento žalovaný poskytl prvé žalované součinnost, aby mohlo být poskytnuto pojistné plnění, které však bylo odmítnuto pro vyluku z pojištění. Soud má rovněž za to, že se nejednalo o smlouvy, které by umožňovaly nejasný a rozporuplný výklad práv a povinností mezi účastníky, v nichž byla žalobkyně v postavení spotřebitele, tedy stranou slabší. Žalobkyně se smlouvou a podmínkami byla seznámena, což stvrdila podpisem, a pokud jí bylo něco nejasného, měla možnost před podpisem smlouvy si nejasnosti nechat více vysvětlit. Žalovaný tak prokázal, že žalobkyně byla s obsahem pojistné smlouvy seznámena a vyslovila souhlas s vymezením oprávněné osoby a plněním pojistného. Uvedené smlouvy také nejsou v rozporu s dobrými mravy a nemohly způsobit škodu na majetku žalobkyně. Není pravdivé, že by žalobkyně nepřistoupila k žádné smlouvě s prvou žalovanou, neboť toto z žádného dokladu nevyplývá. Podepsala doklady, z nichž vyplývá, že vozidlo mělo být pojištěno tzv. rámcovou pojistnou smlouvou mezi oběma žalovanými.

V posuzovaném případě z obsahu rámcové pojistné smlouvy vyplynula aktivní věcná legitimace pro druhého žalovaného jako pojistníka, nikoli pro žalobkyni. Pojištěná, která neměla současně postavení pojistníka, nebyla pojistnou smlouvou vymezena jako osoba oprávněná domáhat se pojistného plnění. Žalobkyně tak není nadána věcnou aktivní legitimací co do tvrzeného nároku na poskytnutí pojistného plnění.

Právo na pojistné plnění je současně i promlčeno, neboť na posuzovaný případ dopadá ust. § 8 zák.č. 37/2004 Sb., jako *lex specialis*, podle kterého se právo na pojistné plnění promlčí nejpozději za 3 roky, a promlčecí doba začne běžet za 1 rok po vzniku pojistné události, který byl v tomto ohledu shodný se vznikem škody. Pojistná událost nastala v únoru r. 2009, v únoru r. 2010 proto uplynula doba jednoho roku od vzniku pojistné události a žaloba byla k soudu podána až 22.7.2013, jak vyplývá z žalobního návrhu, tedy po marném uplynutí tříleté promlčecí doby. Žalovaní uplatnili námitku promlčení tohoto práva, proto soud byl povinen toto promlčení hodnotit a vzhledem ke skutkovému a právnímu stavu shledal, že nárok je promlčen.

Skutečnost, zda byl XXX osobou žijící ve společné domácnosti s žalobkyní, a zda proto byla, nebo nebyla dána vyluka z pojistného vztahu podle čl. IV. odst. 1 písm. n) Všeobecných pojistných podmínek žalovaného 1) – zvláštní části, Pojištění vozidel, VPP HA 2006, by s ohledem na shora popsané důvody již nebylo nutno v řízení posuzovat. K zamítnutí žaloby vedly jiné a zásadní hmotněprávní důvody. Soud však přesto uvádí, že k naplnění vyluky z pojistného vztahu v podobě vedení společné domácnosti ze strany žalobkyně spolu s XXX ve smyslu všeobecných pojistných podmínek pojistitele, které jsou součástí pojistné smlouvy, v daném případě došlo.

Z listinných důkazů, a to zejména z rozsudku Městského soudu v Brně sp. zn. 91 T 142/2009 a z protokolu o trestním oznámení, který podávala sama žalobkyně zcela jasně vyplynulo, že p. XXX, který vozidlo odcizil, byl osobou žijící ve společné domácnosti s žalobkyní, je zde proto dána tzv. vyluka z pojistného vztahu podle čl. IV odst. 1 n) Všeobecných pojistných podmínek prvního žalovaného – zvláštní část – pojištění vozidel, VPP HA 2006. Na základě této vyluky první žalovaný proto žalobkyni neplnil. Skutečnost, že s Drahomírem Hudcem žalobkyně nežila, sporovala tak až v uvedeném občanskoprávním řízení. Ani vyslechnuté svědkyně XXX a XXX nepotvrdily ani nevyvrátily tvrzení, že

žalobkyně s p. XXX nežila a nevedla společnou domácnost. Jak již bylo uvedeno, soud v tomto případě vycházel z výpovědi žalobkyně, ne z tvrzení XXX, který XXX

Soud k tomu ještě dodává, že i kdyby žalobkyně se škůdcem XXX nevedla společnou domácnost v tom ohledu, že by se nepodílel na nákladech domácnosti a nejednalo by se o trvalé soužití osob, neznamenalo by to bez dalšího, že by okolnost vedení společné domácnosti ve smyslu pojistného vztahu nebyla ve věci dána. Vedení společné domácnosti je třeba hodnotit pro účely výplaty pojistného plnění v souladu s účelem práva a pojistné smlouvy. Ustanovení § 115 obč. zák. o tom, že společnou domácnost tvoří fyzické osoby, které spolu trvale žijí a společně uhradují náklady na své potřeby, tak nelze posuzovat jako jediné a rozhodné pravidlo pro výklad práva a interpretaci smlouvy. Je nutno hledět k účelu právního vztahu, kterým bylo u pojistné smlouvy vyloučit právo na pojistné plnění ve vztahu k pojistiteli, pokud škůdcem nebyla cizí osoba, avšak osoba blízká, které pojištěná (žalobkyně) umožnila vstup do obydlí a bydlení.

Žalobkyně si navíc od počátku společného soužití byla vědoma toho, že u XXX se jednalo o osobu s kriminální minulostí, když se předtím nacházel ve výkonu trestu. Pokud žalobkyně začala i přes uvedenou skutečnost s XXX, ač v obydlí nijak nezajistila, aby neměl přístup k cennostem nebo např. ke klíčům k motorovému vozidlu, které následně odcizil, nevznikl rovněž nárok na pojistné plnění. Žalobkyně si tak neplnila ani svoji prevenční povinnost, tj. dbát na to, aby škodná událost nenastala a nedošlo tedy k odcizení jejího majetku. Sama uváděla, že nejprve zjistila odcizení šperků XXX, který potvrdil, že je dal do zástavy a i přes toto zjištění žádné další kroky k lepšímu zajištění svého majetku neučinila. Je nutné dodat, že účelem pojistného vztahu je poskytovat plnění osobám, které nemohly rozumně ovlivnit vznik pojistné události v podobě odcizení věci, zejména vzhledem ke skutečnosti, že škoda byla způsobena cizí osobou, nikoliv osobou, se kterou pojištěná trvale nebo často sdílela byt a domácnost.

Soud má rovněž za to, že je zde dán nedostatek pasivní věcné legitimace druhého žalovaného, který nebyl ani škůdce ani pojistitel, a proto nárok na náhradu škody, nebo nárok na pojistné plnění nebylo možno vůči němu uplatnit. Nutno také podotknout, že druhý žalovaný po vzniku pojistné události právo na pojistné plnění z titulu odcizení motorového vozidla u první žalované jako pojistitele uplatnil, jak vyplývá ze zprávy ze dne 2.7.2009, kdy mu bylo prvou žalovanou sděleno, že výplata pojistného plnění byla odložena vzhledem k výluce z pojistného vztahu, která byla soudem rozebrána výše. S ohledem na to, že nebyly splněny základní a podle všeobecných podmínek standardní předpoklady pro výplatu pojistného plnění, nelze ani zvažovat, že by byla dána odpovědnost druhého žalovaného za škodu způsobenou žalobkyní tím, že byla druhým žalovaným uzavřena taková pojistná smlouva s prvním žalovaným, podle které nevznikl žalobkyni nárok na pojistné plnění.

Pokud jde o škodu tak dle § 420 odst. 1 obč. zák. je pro její vznik nezbytné, aby byly naplněny její předpoklady, tj. porušení právní povinnosti, škoda, příčinná souvislost mezi škodou a porušením právní povinnosti a zavinění. V daném případě má soud za to, že tyto předpoklady naplněny nebyly, neboť ze strany žalovaných nedošlo k porušení povinností a žádná z nich nezavinila, že žalobkyni nebylo vyplaceno pojistné plnění a škoda jí tak nebyla způsobena žalovanými. Nemohla ani vzniknout v povinnosti žalobkyně doplatit poskytnutý úvěr. Rovněž tak nebylo prokázáno, že by žalobkyně nebyla seznámena s obsahem smluv, jak je již výše rozebráno, neboť tyto smlouvy podepsala, byla seznámena s jejich obsahem a je zde i výluka z pojištění, kterou rovněž nezavinili žalovaní.

Náhrady škody by bylo přípustné se domáhat toliko proti odpovědné osobě, tj. XXX, a to v části, v níž nebylo již rozhodnuto trestním rozsudkem, neboť dle něho již byla žalobkyni jako poškozené přiznána náhrada škody týkající se odcizeného vozidla ve výši 280.000,- Kč, primární škůdce XXX však není v tomto sporu žalován.

Ze všech výše uvedených důvodů tak musela být žaloba na zaplacení částky 389.000,- Kč s příslušenstvím v celém rozsahu zamítnuta.

Nutno ještě uvést, že otázka aplikace ustanovení části první hlavy I občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., byla již Nejvyšším soudem vyřešena v rozsudku sp. zn. 21 Cdo 3612/2014. V tomto rozhodnutí dovolací soud vyložil, že přechodné ustanovení § 3030 zákona č. 89/2012 Sb. (které stanoví, že „*I na práva a povinnosti, která se posuzují podle dosavadních právních předpisů, se použijí ustanovení části první hlavy I.*“) nelze vykládat tak, že by způsobovalo či umožňovalo pravou zpětnou účinnost ustanovení § 1 až 14 zákona č. 89/2012 Sb. na dříve (do 31. 12. 2013) vzniklé právní vztahy. Na daný případ proto nelze aplikovat pravidla chování občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., jak navrhovala žalobkyně. Jestliže smlouva byla uzavřena za trvání starého občanského zákoníku, nelze právní důsledky posuzovat podle pravidel nového občanského zákoníku

Žalovaní, ač byli ve sporu úspěšní, náhradu nákladů řízení nepožadovali.

Žalobkyně byla ve sporu zastoupena soudem ustanovenou zástupkyní a soud proto byl povinen rozhodnout o její odměně a hotových výdajích za zastupování. Podle § 12a) odst. 2 vyhl. č. 177/1996 Sb. činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby ustanoveného zástupce v občanském soudním řízení či ustanoveného opatrovníka nejvýše 5.000,- Kč. Ustanovená zástupkyně žalobkyně v daném řízení učinila 11 úkonů po 5.000,- Kč, když poslední jednání trvalo déle jak 2 hodiny, což činí 55.000,- Kč, dále 1 úkon po 2.500,- Kč odvolání do místní příslušnosti ve výši jedné poloviny dle § 11 odst. 2 písm. c) uvedené vyhlášky, 12 paušálních náhrad po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 uvedené vyhlášky, což celkem činí 61.100,- Kč. Dále bylo přiznáno jízdné za 3 cesty Znojmo - Pardubice a zpět, a to dne 3.12.2015 v částce 3.113,- Kč včetně ztráty času a na jednání ve dnech 14.4.2016 a 10.11.2016 spolu se ztrátou času ve výši 10 půlhodin po 100,- Kč ve výši 2.801,- Kč ke každému jednání, dále parkovné ve výši 60,- Kč. Celkem se tak jedná o částku 69.875,- Kč. Nebylo přiznáno 1 x doplnění žaloby, neboť bylo učiněno 2 dny po posledním podání a nejednalo se tak o účelně vynaložený náklad.

Pokud jde o soudní poplatek, žalobkyně byla od poplatku osvobozena a vzhledem k tomu, že žalovaní byli ve sporu úspěšní, nejsou povinni soudní poplatek uhradit.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích prostřednictvím podepsaného soudu, písemně, dvojmo.

V Pardubicích dne 16. listopadu 2016

Mgr. Jaroslava Sádovská, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:

Eva Melichárková